

Et raust ja-menneske

- med hjerte for Gjerpens ungdommer

Anne Marit Bjørnbakk er et typisk "ja-menneske", som brenner, engasjerer seg og bryr seg om. Hun utstråler omsorg og varme og innbyr til fortrolighet, noe som ikke minste mange unge i Gjerpen har fått merke. I over 20 år var hun med som leder i skolekorpsset, fulgte ungene i hoppgruppa i Gjerpen og drev i mange år kantina på Skogmo videregående skole. Hun trives med ungdom og de unge trives med henne. Det er lett å være seg selv sammen med Anne Marit. Rett som det er stikker det en ungdom innom for å slå av en prat med henne i Luksefjellveien. I dag er det menighetsbladet som ringer på døra.

- Hva kom det seg av at du slo deg ned i Skien, du kommer jo opprinnelig fra Oslo?

- Da jeg var godt voksen flyttet mor og far til Skien med to yngre søsken av meg. Mor var mye syk og det ble til at Per og jeg kjøpte hus på Kikut og flyttet etter for å kunne hjelpe søstrene mine og mor og far. Slik havnet vi i Gjerpen.

- Hva gjorde du før du kom hit?

- Jeg hadde lyst til å bli kokk og dro til sjøs for å få praksis. Mønstrer på en Klavenesbåt, M/S "Bagnu", som gikk i fart over store deler av kloden. På litt under et år var vi innom 31 land. Jeg trivdes til sjøs og her traff jeg Per, mannen min, som var matros på den samme båten.

Det var roligere til sjøs den gangen. Vi lå lenge i havn og jeg fikk oppleve en masse, men det gjorde sterkt inntrykk å se all fattigdommen, særlig i Afrika. Jeg husker at jeg syntes Gud var svært urettferdig.

- Du hadde altså med deg en tro hjemmefra?

- Ikke så mye fra mor og far, men fra bestemor. Jeg tror jeg må si at jeg hadde med meg en "bestemorstro".

Jeg gikk på søndagsskole og var mye sammen med bestemor. Hun var aktiv i kirken. Når hun gikk rundt på Grønland og Vaterland og leverte ut menighetsblad, var jeg ofte med henne. Vi ringte på hver dør og leverte bladet. Mormor hadde med seg "bøsse" og samlet samtidig inn penger til menighetsarbeidet.

Jeg var glad i mormor og hun preget meg. Da jeg ble eldre fikk jeg et mer "hakkete" forhold til kristendommen og var i opposisjon.

- Men nå er du medlem av menighetsrådet og har vært konfirmantleder de siste par årene. Hva skjedde?

- Det skyltes nok Sigfred Sørensen. Han ville absolutt ha meg med i menighetsrådet. Jeg svarte at "da får jeg være den som jeg er, bare jeg ikke blir valgt inn i kaffekokekomitéen, for der havner jeg alltid."

Ja, så ble jeg valgt inn, og havnet i ... festkomitéen! Til å koke kaffe igjen!

Anne Marit Bjørnbakk - foran en kartplansje fra tiden "på de syv hav".

-Hva brenner du for, utenom det å koke kaffe og stelle til god mat?
 - Jeg brenner for de unge. Derfor har jeg blitt med som konfirmanterleder. Hjelper til og steller mat for dem på menighetshuset. I vinter hadde jeg ei matlagingsgruppe borte på skolekjøkenet. Jeg skulle ønske jeg kunne være med på å gi dem et konfirrantår som de ville huske. Få være sammen på en god måte og få med seg en god kristen ballast.

De unge møter så mange fristelser. Jeg vil ikke skjenne på foreldrene, men de voksne har ofte for lite tid til ungene sine. De unge trenger masse voksenkontakt!
 Innafor det frosne blikket hos en ”tøff” ungdom kan jeg noen ganger få et glimt at det lille barnet som lengter etter å bli sett og tatt på alvor.

- Jeg glemte visst å spørre hva du selv driver på med når du ikke steller med konfirmanter?

- Jeg er kokk. Og Per og jeg driver restaurantbåt i Oslo. Vi skal innover til helga.

Dermed er vår samtale slutt. I det vi går lover vi å innkalle varamann til neste menighetsrådsmøte. Nå i mai starter høysesongen for Anne Marit, og vi ser neppe mye til henne før det nye konfirrantåret starter igjen uti september.

tea

Kirkens SOS

Tåler å høre ALT! Sladrer ikke!

Ring 815 33 300

eller skriv en SOS-melding på:

www.kirkens-sos.no